U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Miloslava Výborného a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **H. D.**, zastoupené Bc. et Mgr. Josefem Václavem Martinkem, advokátem se sídlem Bryksova 818/48, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany**, se sídlem Tychonova 1, Praha 6, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2016, čj. 9 A 181/2015-30,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně se žalobou domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného, u něhož podala žádost o vydání osvědčení podle zákona č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu. V průběhu soudního řízení žalovaný žádost žalobkyně zamítl. Žalobkyně proto vzala svou žalobu zpět.

[2] Městský soud v Praze usnesením označeným v záhlaví zastavil řízení o žalobě pro její zpětvzetí (výrok I.). Výrokem II. vrátil žalobkyni část zaplaceného soudního poplatku. Výrokem III. rozhodl o nákladech řízení tak, že žalovanému uložil zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 6550 Kč. Podle § 60 odst. 1, 3 a 7 s. ř. s. totiž přiznal žalobkyni právo pouze na 50 % částky mimosmluvní odměny za tři úkony právní služby, náhradu nevrácené části soudního poplatku a náhradu hotových výdajů.

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla výrok III. usnesení městského soudu kasační stížností. Měla za to, že jí měla být přiznána náhrada nákladů řízení v plné výši.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti sdělil, že kasační stížnost považuje za nepřípustnou a napadený výrok o nákladech řízení za spravedlivý.

[5] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti a shledal, že stěžovatelka podala návrh, který je podle soudního řádu správního nepřípustný.

[6] Kasační stížnost je přípustná jen tehdy, je-li podána z některého důvodu uvedeného v § 103 s. ř. s. a není-li její přípustnost vyloučena na základě § 104 s. ř. s.
[7] Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. je kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, nepřípustná.

[8] Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. platí, že nestanoví-li soudní řád správní jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle uvedeného zákona nepřípustný.

[9] Kasační stížnost stěžovatelky podle svého obsahu i petitu směřuje jen proti výroku usnesení městského soudu o nákladech řízení. Takový návrh je tedy podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřípustný. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelky odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.

[10] Vzhledem k nutnému odmítnutí kasační stížnosti pro nepřípustnost Nejvyšší správní soud nevyžadoval zaplacení soudního poplatku, proto ani nerozhodoval o jeho vrácení dle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

[11] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 5. října 2016

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu